

॥ श्री हरिः ॥

आंतरराष्ट्रीय पुस्तिकागर्भिय वैष्णव परिषद

कीर्तनकार
श्री जमनाप्रसाद शर्मा

उद्घोषिका
श्रीमती कल्याणेश शाह

प्रस्तुत करे छे
मंगलाथी शयन सुधीना विष्णुकाणना नित्य पद
ॐ ग्रीष्म युगल सुभदायी ॐ
(केसेट आवृत्ति)

॥ श्री हरिः ॥

अध्यक्ष स्थानेथी जे जोल

ભગવદ્ કીર્તન અનુરાગી વૈષ્ણવવૃંદ,

“હરિ મૂર્તિઃ સદા ધ્યેયા” એ ભાવને સિદ્ધ કરવા ભગવદ્લીલાનું અવગાહન કરવું અતિ આવશ્યક છે. પુષ્ટિભક્તિમાર્ગમાં શ્રી મહાપ્રભુજીએ અસીમ કૃપા કરી પૂર્ણપુરૂષોત્તમ શ્રી કૃષ્ણની અષ્ટયામ સેવાની અતિ સુંદર વ્યવસ્થા દ્વારા ભાવપૂર્ણ કીર્તનના માધ્યમથી લીલાના અવગાહન વડે નિરોધ પ્રાપ્તિનો સળ માર્ગ આપણને દર્શાવ્યો છે. અષ્ટછાપ કીર્તનો એ કોઈ કવિઓની કલ્પના માત્ર નથી, પણ સાક્ષાત પ્રભુએ સન્મુખ બિરાજી જે કીલાઓ કરી છે તેનો ભાવસ્ત્રોત ભક્તકવિઓના હૃદયમાંથી કીર્તન-પદ અવગાહન રૂપે વહ્યો છે.

નિત્યલીલાસ્ય પૂજ્યપાદ ગો. શ્રી પ્રથમેશજીના પદ્મજ્વલનોની કેસેટમાલાના સ્વપ્નને સાકાર કરવાના પ્રયત્નરૂપે “શ્યામઘટા ધિર આર્ઠ” વર્ષાકાલીન પદોની કેસેટ અને “શીતકાલ સુહાવનો” શીતકાલમાં ગવાતા પદોની કેસેટને વૈષ્ણવોમાં સારો પ્રતિસાદ મળતા “શ્રીમ્મ યુગલ સુખદાયી” ઉષ્ણકાલમાં ગવાતા નિત્યપદોની કેસેટ પ્રસ્તુત કરતાં અત્યંત આનંદનો અનુભવ થાય છે. કીર્તનકાર શ્રી જમનાપ્રસાદજી શર્માના સુમધુર કંઠે ગવાયેલા પુષ્ટિભક્તિસંગીતના અઠ્ઠાવીસ જેટલા પદોને ઉષ્ણકાલીન વિવિધ રાગોમાં સોહામણા સંગીતે મઢવા છે. આશા છે કે પોતાના સેવ્ય સ્વરૂપ પ્રભુને રીઝવવામાં વૈષ્ણવોને આ કેસેટો ઉપયોગી થશે. ઘેરબેઠાં શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી સરળતાથી શીખી શકાય એવા હેતુથી પૂજ્યપાદ શ્રી નિકુંજલતાબેટીજીના માર્ગદર્શનથી શ્રી ગુસાંઈજી ચેરીટંબલ ટ્રસ્ટના સહયોગ વડે કીર્તન શિક્ષણનો પંચવર્ષીય અભ્યાસક્રમ આપણે તૈયાર કર્યો છે. તેની પહેલી કેસેટ “કીર્તન પ્રવેશિકા નં. ૧” કીર્તન સંગીતની માહિતીવાલી પુસ્તીકા સાથે પ્રગટ કરી છે જેને ખૂબ જ સફળ પ્રતિસાદ મળ્યો છે. વૈષ્ણવોની માગણીને અનુલક્ષી ટૂંક સમયમાં જ અભ્યાસક્રમની બીજા વર્ષની કેસેટ પ્રગટ કરવા પ્રયાસ કરીશું. આરા છે કે ગામેગામના વૈષ્ણવો માંટી સંખ્યામાં આનો લાભ લેશે.

ભવદીય,

ઈન્દ્રકાંત પરીખ

(અધ્યક્ષ - આ. રા. પુ, મા. વૈ. પ.)

॥ श्री हरिः ॥

आंतरराष्ट्रीय पुष्टिमार्गीय वेष्टाव परिषद

प्रस्तुत करे छे

“ग्रीष्म युगल सुभदायी”

मंगलाथी शयन सुधीना उष्टाकाणमां गवातां

२८ पद्येनो संग्रह - भावोद्बोधन साथे.

कीर्तनकर :

श्री जमनाप्रसाद शर्मा

भावोद्बोधन :

श्रीमती कल्पनाबेन शाह

(कैसेट आवृत्ति)

॥ श्री હરિઃ ॥
॥ શ્રી કૃષ્ણઃ શરણં મમ ॥

આમુખ

પુષ્ટિમાર્ગિય સર્વજ્ઞ ક્રુણારક્ષ પૂરિતઃ ।
શ્રેષ્ઠકૃત્વ પ્રદાતા ચ તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ॥

આંતરરાષ્ટ્રીય વેષ્ણવ પરિષદ દ્વારા સંચાલિત શ્રી વલ્લભકૃપા કીર્તન મંડળની સ્થાપના નિ. લી. પૂજ્યપાદ શ્રી પ્રથમેશજીએ કરી હતી. પરિષદના વિવિધ અષ્ટબિંદુઓમાંનો એક (ભગવત્સેવા - માનવસેવા - ગૌસેવા - આચારવિચાર) કીર્તન વિભાગ છે. “કીર્તન” શબ્દનો અર્થ વિચારીએ તો શ્રી ઠાકોરજીની કીર્તિનું - લીલાઓનું ગુણગાન તે કીર્તન થાય છે. “કલો કેશવ કીર્તનાત” કહેવાયું છે. કલિમાં ફક્ત કીર્તનગાનથી જ પ્રભુમાં ચિત્ત નિરૂદ્ધ થઈ જાય છે. અન્યથા આપણું ચંચળ મન “નર્તકી” જેવું જ છે; જે જલ્દીથી પ્રભુના સ્વરૂપમાં લાગી જતું નથી પણ તે જ શબ્દને ઉલટાવીએ તો “કીર્તન” બની જાય છે. જેના અવગાહનથી શ્રી શ્લોકોસંગવાલિત પ્રભુની લીલાઓમાં મન સ્થિર થઈ ચોંટી જાય છે.

દરેક વેષ્ણવ પોતાના સેવ્ય ઠાકોરજી સમક્ષ શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી સાંપ્રદાયિક કીર્તનો સમર્પિત કરી શકે અને લોકિકમાં પણ હવેલીસંગીતનું ખોવાયેલું સ્થાન પુનઃ સ્થાપિત કરી શકાય એવા ઉચ્ચ હેતુથી “શ્રી વલ્લભકૃપા કીર્તન મંડળ”માં આજે ઘણા વર્ષોથી દરેક વયના વેષ્ણવ ભાઈ-બહેનોને કીર્તનનું શિક્ષણ વર્ગો

દ્વારા અપાઈ છે. સંપ્રદાયના સુપ્રસિદ્ધ કીર્તનકાર સંગીતવિશારદ શ્રી જમનાપ્રસાદજી શર્મા કીર્તનાચાર્ય તરીકે સેવા આપી રહ્યા છે. તેમની જ પ્રેરણા, માર્ગદર્શન અને સૂચનોના ફલસ્વરૂપ ષડ્ઋતુઓની કેસેટમાલાનું ત્રીજું મોતી “શ્રીમ્મ યુગલ સુખદાયી” પ્રસ્તુત કરતાં હૃદય આનંદથી છલકાઈ જાય છે.

આ કેસેટોને પ્રગટ કરવામાં દિન-રાત જોયા વિના કાર્ય કરનાર પરિષદની કીર્તન સમિતિના સભ્યો; શ્રી મુકુંદભાઈ શાહ (કાર્યકારી અધ્યક્ષ) શ્રી મનહરભાઈ શ્રોફ, શ્રી બટુકભાઈ શાહ, શ્રી નિર્મળભાઈ દ્વારકાદાસ, શ્રી ચંદ્રેશભાઈ પટેલ, શ્રી વલ્લભદાસભાઈ રાયચુરા, શ્રી પ્રદીપભાઈ ગાંધી અને શ્રીમતી પત્રા નીલેષ મણિયારનું વિશેષ યોગદાન રહ્યું છે. તેમજ પરમ ભગવદીય શ્રી જયસિંહભાઈ દેવિદાસ ભક્તાના અમૂલ્ય માર્ગદર્શનને કારણે કેસેટનું કાર્ય ઘણું સરળ રહ્યું છે. કેસેટ અને તેની પુસ્તિકા આવૃત્તિ પ્રગટ કરવામાં કુ. ખ્યાતિ દ્વારકાદાસે અથાગ પરિશ્રમ લઈ ખૂબજ ટૂંકા સમયમાં પ્રકાશન કાર્યમાં મદદ કરી છે. શ્રીમતી કલ્પનાબેન શાહના રસમય ભાવોદ્બોધન દ્વારા આ કેસેટો વધુ ભાવવાહી બની રહી છે. પુસ્તિકાનું સુંદર મુદ્રણ શ્રી જયંતભાઈ શાહ, શ્રીજી પ્રીન્ટર્સે કર્યું છે. આ કેસેટોના પ્રાણસમાં સંગીત વિશારદ શ્રી જમનાપ્રસાદજી શર્મા; જોઓ નિ.વિ.પૂ.પાદ ગો.શ્રી. પ્રથમેશજીના સેવક છે અને ઘણા વર્ષોથી શ્રી વલ્લભકૃપા કીર્તન મંડળમાં કીર્તનાચાર્ય તરીકે સેવા આપી રહ્યા છે. એમની જ પ્રેરણા, માર્ગદર્શન અને સૂચનોના ફલસ્વરૂપે આજે આ ત્રીજી કેસેટ પ્રગટ કરવા અમે ભાગ્યશાળી થયા છીએ. એમના ભાવવાહી મધુર કંઠે ગૃધ્રકાલીન કીર્તનોનું રસપાન કરીએ તે પહેલાં સર્વનો આભાર માની શ્રીમ્મસખીની સેવાઓ અને ઋતુચક્રનું સ્મરણ કરી લઈએ.

પ્રભુના નિજ્યામમાં ૫૭ઋતુઓ છ સખીઓની જેમ પ્રભુની સેવા માટે સદેવ તત્પર રહે છે. પરંતુ આ સૃષ્ટિના નિયમન માટે, ભગવદ્ ઈચ્છાથી, સમયના પ્રવાહ સાથે તાલ મિલાવતું આ છએ ઋતુઓનું ચક્ર ક્રમબદ્ધ રીતે સદેવ ફરતું રહે છે અને ઋતુઓની આવન-જવનનો ક્રમ ચાલુ રહે છે એ મુજબ.

“ભીજી પાઘ, ભીજીઓ ઉપરનો ભીજી રહે સબ આપ” એમ હરિતપ્રિયા-પ્રિયતમને સુખ આપવા પધારેલા વર્ષાસખીનું, એમની સેવાઓનું “શ્યામઘટા ધીર આથી” માં આપણે સ્મરણ કર્યું. પ્રભુને વિવિધ પ્રકારનું સુખ આપી વર્ષા સખીએ વિદાય લીધી અને આગમન થયું હેમંત અને શિશિર સખીઓનું. પ્રભુને શીતકાલનું સુખ આપી ગોપિકાઓને શારદિય મહારાસનું સુખ આપતા પ્રભુની સેવા કરી આ બન્ને સખીઓએ પાણ વિદાય લીધી. “શીતકાલ સુહાવનો”માં આપણે એનું આકંઠ પાન કર્યું. એમની વિદાય સાથે જ, ઋતુરાજ વસંતના આગમનની છડી પોકારાઈ.

“નઈ ઋતુકો આગમ ભયો સજની, જખતે બિદા ભયો હેમંત
સઘનબન છાયો દુમવેલી પ્રફુલ્લીત, ભયો હુલાસ બ્રજજનમન
ઠોર ઠોર કોકીલ કલ ફૂજત, કરત ગુંજર મધુપગન
ભયો પ્રકટ આજ ઋતુરાજ, વાસ કિયો સુનિચત વૃંદાવન
આન અપો સખી તન - મન - ધન..”

વસંતનું આગમન થતાં જ વનરાઈ ખીલી ઉઠી, કોયલના કુંજન અને અલીગણોના ગુંજનથી વાતાવરણ માદક બની ગયું. રંગબેરંગી પુષ્પોના શાગગાર સજી વૃક્ષ-વેલીઓ ઝૂમવા લાગી અને ત્યાં જ

કેસરભીના ગુલાબના રંગોત્સવ લઈને આવ્યો હોરીનો તહેવાર. હોરી-રસિયા અને ફાગ સાથે કેસૂડાના કામાણ. આ વાતાવરણનો કેફ હજુ ઘૂંટાતો હતો ત્યાં જ ધીરે ધીરે પદાર્પણ કર્યું ગ્રીષ્મ સખીએ. એણે આવતા વેત જ શ્રી ઠાકોરજીના સુખ માટે, નિજ પ્રકૃતિને અનુરૂપ રાત્રિઓને નાની અને દિવસોને વિશાળ કરવા માંડ્યા જેથી પ્રભુ વિવિધકુંજ-નિકુંજોનો, વનગમનનો, છાક અને જલકીડાનો આનંદ સહજતાથી માણી શકે. વાતાવરણને સુગંધીત અને માદક બનાવવાના ભાવથી જુઈ, જાઈ, મોગરો, ગુલાબ અને બકુલ પુષ્પો જેવા વિવિધ સુવાસિત પુષ્પોની ભેટ પણ લઈને આવ્યા. આ સુવાસિત પુષ્પોની માલાજીઓ ગૂંથી પ્રભુને અંગીકાર કરાવતા પ્રજાભક્તોનો આનંદ ગ્રીષ્મસખીઓને આભારી હતો ને? એટલું જ નહીં, શીતકાલમાં દૂર-સુદૂર ચાલ્યા ગયેલા પક્ષીગણોને પણ ગ્રીષ્મસખી પોતાની સાથે લઈને આવ્યા. કુંજ-નિકુંજો અને વનરાઈ પક્ષીઓના મધુર કિલકાર અને કોયલના મધુર ટહૂકાથી ગુંજી ઉઠયા. હંસ અને ચકોર પક્ષીઓ જલકીડા સમયે પ્રભુને સુખ આપવા હાજર થઈ ગયા. ગ્રીષ્મસખી પોતાના પ્રભુ માટે ખટમધુરા ફળોનો ઉપહાર પણ લાવ્યા. ઋતુરાજ વસંતના સ્પર્શે, આમ્રમંજરીઓથી મહેકતા આમ્રવૃક્ષો, ગ્રીષ્મનું આગમન થતાં આમ્રફલોથી ઝુમી રહ્યા. પોતાની ઉભગતા દ્વારા આ ફલોને પકવ બનાવી સખીએ, અમૃતસમા મીઠા આમ્રફલોની અદકેરી ભેટ પ્રભુના ચરાણોમાં ધરી. તો સાથે ખરબુચા, જામ, જાંબુ, કમરખ જેવા અનેક વિવિધ ખટમીઠા ફળો તો હતા જ. આમ ગ્રીષ્મસખી પોતાની ઉભગતા દ્વારા પ્રભુની વિવિધ પ્રકારે સેવા કરી રહ્યા છે તો સાથે સાથે,

“પ્રાતઃ પધારે ને નીશાએ આવે વ્હાલો પ્રીત નવી ઉપજાવે”

એ ભાવનાને ધ્યાનમાં રાખી ગ્રીષ્મસખી વ્રજભક્તોને પ્રભુના સેવકોને વિરહાગ્નિમાં તપાવવા લાગ્યા. એકબાજુ પ્રભુ મિલનની ઝંખનાનો તાપ, બીજી બાજુ ગ્રીષ્મનો તાપ આમ ઉભય રીતે તપ્ત બનેલા પ્રભુના સેવકો, ઉષ્ણકાલમાં પ્રભુને સુખ થાય એવી સામગ્રીઓની તૈયારી કરવા લાગ્યા. ગુલાબજળ મિશ્રિત જળવાળી ખસ અને વાળાની ચટાઈઓ દ્વારા ગુલાબ, કેવડા અને અરગળના શીતલજળવાળા કુવારાઓ રચી, ઠંડા જલના છંટકાવ દ્વારા વાતાવરણને શીતલ બનાવવા લાગ્યા. જ્યેષ્ઠી ઉષ્ણકાલ સુખદાયી બને.

શ્રી ઠાકોરજીના શ્રીઅંગને ચંદન, અરગળના લેપથી, મુલાયમ મલમલના અને જાળીદાર વાઘા વસ્ત્રોથી ગ્રીષ્મમાં શીતલતા આપે એવા ચંદન, મોતી અને પુષ્પોના શાગુગારથી, સુવાસિત પુષ્પો અને ચંદનની માલાજીથી શાગુગારવા લાગ્યા.

એટલું જ નહીં વિવિધ કુંજેની, પુષ્પોના મહેલ અને કુલમંડલીઓની રચના કરી પ્રભુને એમા પધરાવી એ દ્વારા અને જલક્રીડા અને રાત્રી સમયે નૌકાવિહાર જેવા મનોરથ દ્વારા પ્રભુની ઉષ્ણતા દૂર કરવા લાગ્યા. ભોગ-સામગ્રીમાં પણ ઉષ્ણકાલને અનુરૂપ શીતલતા અર્પે તેવા શીતલભોગથી પ્રભુને સુખ થાય એવા ઉપાયો કરવા લાગ્યા.

સેવા સમયે નિત્યના પદો સાથે ઉષ્ણકાલને અનુરૂપ છાકના પદો, કુંજ ભોજનના, ઉસીર મહેલ, નાવનાં પદો વગેરેનું ગાન કરી જેમાં એ શીતલતાનું આધિપત્ય છે એવા સારંગ, નૂર સારંગ જેવા રાગોમાં કીર્તનગાન કરી પ્રભુને રીઝવવા લાગ્યા.

આમ સેવા કરનાર પુષ્ટિભક્ત દ્વારા ગ્રીષ્મઋતુ પણ શુભ સ્વરૂપ માટે સુખદાયી બની જાય છે.

ગુજલ એટલે જોડી. શ્યામસુંદર અને સ્વામીનીજીની, શ્રીખસખી અને પ્રભુની અને ભક્ત અને ભગવાનની આમ પ્રત્યેક ગુજલ માટે શ્રીખકાલ સુખદાથી બની રહે છે.

ફાગણ વદ બીજ દ્વિતીયાપાટથી શ્રીખકાલનો આરંભ ગણાય. શ્રીખસખી પોતાની સાથે ગુડી પડવાનો, શ્રીગનગોરનો, શ્રીશમુનાજીનો, શ્રી રામ જયંતીનો, અક્ષયતૃતીયાનો અને એથીયે વિશેષ શ્રી મહાપ્રભુજીના પ્રાગટ્યનો આગમોલો ઉત્સવ લઈને આવે છે. ગુડી પડવાનો દિવસે શીતલતાના ગુણગુણ કડવો લિમડો, મિશરી સહિત શ્રી ઠાકોરજીને આરોગાવાય છે. ગનગોર શ્રી ઠકુરાણીજીના ઉત્સવો ખૂબ જ ઠાઠમાઠથી ઉજવાય છે. તો શ્રી મહાપ્રભુજીના પ્રાગટ્ય દિવસની ઉજવાણી પુષ્ટિભક્તો હર્ષોલ્લાસથી મન મૂકીને કરે છે. અંતમાં આવે છે સ્નાન યાત્રા અને રથયાત્રાના પર્વો. ખૂબ શ્રદ્ધા-ભક્તિથી આ બંને પર્વો ભક્તો ઉજવે છે અને પ્રભુ પ્રત્યે પોતાના સ્નેહભક્તિ જતાવે છે.

આમ હર્ષોલ્લાસથી પર્વોની ઉજવાણી કરતા, વિવિધ મનોરથો દ્વારા ઠાકોરજીને ઉખગકાલમાં સુખ આપતા ભક્તોને શ્રીખની વિદાયના આગસાર આવવા માડે છે. રથયાત્રાના પર્વ સાથે જ પાછું વર્ષાસખીનું આગમન થઈ જાય છે. આમ ઋતુઓનું ચક્ર અવિરત પાણે ચાલતું જ રહે છે.

ભગવદીશ વૈખગવો, ઉખગકાલમાં ગવાતા કીર્તનોનું હવે રસપાન કરીએ અને એ દ્વારા નિરોધ પ્રાપ્તિ માટે પ્રભુની દિવ્ય લીલાઓનું અવગાહન કરી ધન્ય બનીએ.

॥ श्री હરિઃ ॥

આન્તરરાષ્ટ્રીય પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવ પરિષદ

૧) રાગ - ભૈરવ તાલ - ઝપતાલ શ્રી મહાપ્રભુજીનું પદ

મા ષથોદના ભાવથી સેવા કરતો પુષ્ટિભક્ત, સેવા સમયે નિજ મંદિરમાં, ઠાકોરજીને જાગ્રા, ઘંટેના નાદ સાથે, મહારસસ્વરૂપ શ્રી વલ્લભનું પરમદયાલ શ્રી વિક્ર્લનું અને પતિત પાવની શ્રીયમુનાજીનું સ્મરાગ-વંદન કરી, પ્રભુ સેવા માટે એમની આજ્ઞા મેળવીને જ શ્રી ઠાકોરજીને જાગ્રાડે છે.

આપાણે પાણુ પુષ્ટિમહારસદાની, પ્રભુના અતિપ્રિય શ્રીવલ્લભને વંદન કરી, એમનું ધ્યાન ધરી, આ કેસેટનું મંગલાચરાગ કરી. હૃદયતંત્રીઓને રાગઝાગીત કરી દે તેવા, અતિભાવવાહી આ પદમાં શ્રી વ્યાસદાસજી દીનભાવે, નતમસ્તકે એ જ યાચના કરે છે હે પ્રભુ, નિત્ય પ્રતિ નિત્ય, શ્રી વલ્લભનું ધ્યાન, એનું જ ગાન અને એમની જ ચરાગરજમાં લપટાવાનું સૌભાગ્ય મને આપ, કારાગ કે શરાગે આવેલા જીવને ભવબંધનમાંથી છોડાવી, પ્રભુ તારા ચરાગનું શરાગ અપાવનાર શ્રીવલ્લભ જ છે. પ્રભુના એ પ્રિય દાસના પાણુ દાસ થવાની માંગાણી તેઓ કરે છે કારાગ કે દાસાનુદાસોષવિતા ડસ્મિશ્રૂય. એ જ તો પરમ વૈષ્ણવનું કર્તવ્ય છે, એની મહેચ્છા છે. અંતમાં ભક્તકવિ એ જ વિનંતી કરે છે નિત્ય પ્રભુ સેવા અને એની જ લીલાઓનું ધ્યાન ધરતાં આ સંસાર અસાર બની જાય, પ્રાતઃકાલીન રાગ ભૈરવના સૂરોમાં શોભતા અને ઝપતાલમાં નિબદ્ધ આ કીર્તન દ્વારા શ્રી વલ્લભની વંદના કરીએ.

गाऊँ श्रीवल्लभ ध्याऊँ श्रीवल्लभ श्रीवल्लभ चरण रज लपटाऊँ ।
वल्लभ संतति नित्य प्रति निरखूँ वल्लभ दासन दास कहाऊँ ॥१॥
कृष्णलीला सेवा नित्य करकें जगत सबे तृण तुल्य धराऊँ ।
'व्यासदास' की यही प्रतिज्ञा श्रीगोविंद कृपाते पाऊँ ॥२॥

२) राग - लटियार

ताल - त्रिताल

श्री गुसांठञ्जुं पद

श्री वल्लभवंदना बाद, मंगलकारी, आनंदकारी, ज्वनी कृति जेया विना न शरमे आवेवा ज्वना, आवोक-परवोक त्रिभयनुं कल्याण करनारा परमदयाल श्रीवल्लभसुतनी वंदना करीजे. नंददासज आ पदमां कडे छे के रसिक शिरोमणी विक्रवप्रभु तो श्रीगोकुलना सुभधाम छे. अही गोकुल अटवे गोकुल नाम तो भरुं न. परंतु श्रीगोकुलमां श्री अटवे स्वामिनीज सहीत पुष्टिजवोने सुभ आपनारा श्री गुसांठञ्जुना गुणगान कोण करी शके? राग लटियारना सुमधुर सूरमां गुंथावेवा अने त्रितालमां निभळ आ पदयी श्रीविक्रवनुं स्मरण-वंदन करीजे.

प्रात सवे श्रीवल्लभसुत को उठतहिं रसना लीजिये नाम ।

आनन्दकारी प्रभु मंगलकारी अशुभहरण जन पूरण काम ॥१॥

वाहि लोक परलोक के बंधु, को कहि सके तिहारे गुणगान ।

'नन्ददास' प्रभु रसिक शिरोमणि राज करो श्रीगोकुल सुखधाम ॥२॥

૩) રાગ - બૈરાગી

તાલ - ત્રિતાલ

શ્રી યમુનાજીનું પદ

સૂર્ય તનયા, અધમ ઉદ્ધારિણી શ્રી યમુનાજીનું સ્મરણ વંદન કરતું આ પદ, મહારાણીજીના માહાત્મ્યનું દર્શન કરાવે છે, સરિતાઓમાં ગંગા-યમુના ઊભય શ્રેષ્ઠ ગાણાય. પરંતુ યમુનાજીનું માહાત્મ્ય અદકેરું છે. પ્રભુના ચરણકમલનો સ્પર્શ પામી આ ગંગા તો શિવજીની જટામાં સમાઈ જાય છે. જ્યારે સાત સમુદ્ર પાર કરી આવેલા યમુનાજી તો પ્રિયતમ પ્રભુને નામશિખ લપટાઈ જાય છે. એટલું જ નહીં, જલકીડાનો વિશેષ આનંદ આપી, પ્રેમના પૂંજ સમા યમુનાજી તો પ્રભુના ગ્રીષ્મના અસહ્ય તાપને સુખદાયી બનાવી દે છે. પ્રભુનાં જ સુખનું સદૈવ ચિંતન કરતા ઠકુરાણીજી તો ભક્તિ-મુક્તિના પ્રદાત્રી છે. શ્રી ગોવિંદપ્રભુની આ રચના છે. રાગ છે બૈરાગી, તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રી યમુનાજી અધમ ઉદ્ધારની મેં જાની ।

ગોઘન સંગ સ્યામઘન સુંદર તીર ત્રિભંગી દાની ॥૧॥

ગંગાચરણ પરસતે પાવન હર શિર ચિકુર સમાની ।

સાત સમુદ્ર ભેદ યમ ભગિની હરિ નખશિખ લપટાની ॥૨॥

રાસ-રસિકમણિ નૃત્ય પરાયણ પ્રેમ પુંજ ઠકુરાની ।

આલિંગન-ચુંબન રસ વિલસત કૃષ્ણ પુલિન રજઘાની ॥૩॥

ગ્રીષ્મ ઋતુ સુખ દેત નાથ કું સંગ રાધિકા રાની ।

‘ગોવિંદપ્રભુ’ રવિ તનયા પ્યારી ભવિત મુવિત કી યાની ॥૪॥

૪) રાગ - રામકલી

તાલ - ઝપતાલ

શ્રીને જગાવવાનું પદ

શ્રી વલ્લભ, શ્રી વિક્રમ અને યમુનામહારાણીનું સ્મરણ કર્યા બાદ, ઘંટડીના મધુર રાગકાર સાથે શ્રી ઠાકોરજીને જગાડતા, શ્રી ચત્રભુજદાસજીના આ જગાવવાના પદનું સ્મરણ કરી લઈએ.

ગોકુલ ગામમાં, શ્રીખની વહેલી સવારનો સમય છે. નભમંડળમાં અંશુમાલીનું આગમન ધીરે ધીરે થઈ રહ્યું છે. પક્ષીઓના કલરવને યમુના પુલિનના કમળો પર ભ્રમરોનો ગુંજરવ મનને મુગ્ધ કરે છે, ત્યારે નવ કુંજમાં શ્યામ-શ્યામા પોઢી રહ્યા છે. લલિતાદિક સખીઓ શ્રીખના વાતાવરણને અનુરૂપ રાગ રામકલીના સૂરોમાં મધુર સ્વરે બીના બજાવી યુગલસ્વરૂપને જગાડી રહ્યા છે. પ્રગાઠ રતિરસમાં ડૂબેલાં દંપતિનું દર્શન કરતા ચત્રભુજદાસજી ધન્ય ધન્ય બન્યા છે. આપણે પણ આવા દર્શન સુખની પ્રાર્થના કરી, લલિતાદિક સખીઓને વંદન કરી, શ્રી ઠાકોરજીને જગાડીએ.

પ્રાત સર્મે નવકુંજ દ્વાર હૈ લલિતા લલિત બજાઈ બીના ।

પોઢે સુનત સ્યામ શ્રી સ્યામા દંપતિ ચતુર નવીન નવીના ॥૧॥

જતિ અનુરાગ સુહાગ ભરે દોડ કોક કલા જો પ્રવીન પ્રવીના ।

‘ચતુર્ભુજદાસ’ નિરખ દંપતિ સુખ તન-મન-ધન ન્યોઠાવર કીના ॥૨॥

પ) રાગ - ચંદ્રકૌસ

તાલ - ત્રિતાલ

કલેઉનું પદ

એક તરફ, નવકુંજમાં પોઢેલા યુગલસ્વરૂપને, લલિતાદિક સામીઓ જગાડી રહી છે તો નંદાલયમાં પોઢેલા લાડિલા લાલને જગાવી, મા યથોદા કલેઉ કરવા વિનવી રહ્યાં છે. માતાએ સ્વહસ્તે ભાત ભાતનાં ભોજન તૈયાર કર્યાં છે. સાથે ગ્રીષ્મકાલમાં શીતલતા આપે એવા ખરબુચા, જામ, ખારેક અને દ્રાક્ષ સાથે ષટ્સપૂર્ણ મિષ્ટાન પાણી ધરાવ્યા છે. સૂરદાસજી કલેઉના આ પદમાં વાગવિ છે કે, સ્નેહસભર માતાના પ્રેમાળ હસ્તે પ્રભુ મંગલભોગ આરોગી-રહ્યા છે.

ઉષ્ણકાલમાં ગવાતું આ કીર્તન, રાગ-ચંદ્રકૌસના સ્વરમાં ગૂંથાયું છે. તાલ છે ત્રિતાલ.

કમલ નયન હરિ કરો કલેવા ।

માખન-રોટી સઘ જમ્યો દધિ, ભાંત-ભાંત કે મેવા ॥૧॥

ખારક દાખ-ચિરોજી-કિસમિસ, ઉજ્જ્વલ ગરી-બદામ ।

સવ-કર-સેવ-છુહારે-સિંઘારે, હરે ખરબુજા જામ ॥૨॥

કેઈ મેવા વહુ ભાંત-ભાંત કે ખટરસ કે મિષ્ટાન ।

‘સૂરદાસ’ પ્રભુ કરત કલેજ, રીઝે સ્યામ સુજાન ॥૩॥

૬) રાગ - ખટ

તાલ- ચૌતાલ

મંગલાનું પદ

અહીં નંદાલયમાં મા યથોદાના હસ્તે પ્રભુ ક્વેલિ આરોગી રહ્યા છે તો યુગલસ્વરૂપે નિકુંજમાં બિરાજી રહ્યા છે અને સ્વામિનીજી સહીત જોપાંગનાઓને પ્રેમરસની લ્હાણ કરાવી રહ્યા છે. શ્યામસુંદર સાથેના રાત્રિકાલીન મિલનથી, પ્રાપ્ત થયેલા સ્નેહદાનથી, રાધારાગી પ્રેમરંગમાં રંગાઈને તરબોળ બન્યા છે. પ્રેમરસ જાગે એમના નેત્રો વાટે વહી રહ્યો છે. રાધાજીના નેત્રોમાંની આવી અદ્ભુત ચમક નિહાળી હસતી સખીઓને જોઈ, પોતે પકડાઈ ગયા છે એવા ભાવથી સ્વામિનીજી કંઈક સંકોચ પણ અનુભવી રહ્યા છે. આવો, ચૌતાલના ઢેકે અને રાજખટની ત્રંદિશમાં મંગલાસમયના આ પદનો આસ્વાદ લઈએ. રચના છે શ્રીવિઠ્ઠલની.

આજ ઉઠ ભોર નવકુંજ કાનન સહી ઠાઢી મરૂં રાધિકા રૂઢી મીની ।

વિલસ સુખ સૂઢ નવરૂઢ પિય સ્યામઘન કામ કી સૈન સબ જીત લીની ॥૧॥

સુભગ વિકસત બદન નયન અતિ રસમસે મોર મુખ હાસ કષ્ટુ સકુચ કીની ।

‘શ્રીવિઠ્ઠલ’ગિરિઘરન સંગ નાગરી જાગ સબ રૈન આનન્દ દીની ॥૨॥

૭) રાગ - વિભાસ

ખંડિતાનું પદ

શ્રી પરમાનંદદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટેલું આ ખંડિતાનું પદ છે. ખંડિતા એટલે માનભંગ થયેલી માનુની. શિર ઉપર ખસેલી પાગથી ભૂંસાયેલા તિલકવાળું શ્રીમુખ. ઉર ઉપરની કરમાયેલી પુષ્પમાલા અને શોભતા નખતવાળા શ્રીહરિનું દર્શન થતાં જ ગોપી સમજી જાય છે કે અન્ય સ્થળે રાત્રિકાલ પસાર કરી પ્રભુ આવ્યા છે. આમ ખંડિતા નાયિકાની મનઃસ્થિતિનું દર્શન કરાવતું આ પદ છે. રાગ છે વિભાસ.

કમલનયન શ્યામસુંદર નિશકે જાગેહો આલસ ભરે ।

કરનખ ઉર રાજત માનો અર્ધશશિ ઘરે ॥૧॥

લટપટી સિર પાગ ખિસત વદન તિલક ટરે ।

મરગજી ઉર કુસુમમાલ ભૂષણ અંગઅંગ પરે ॥૨॥

સુરત રંગ ઉમગ રહે રોમ પુલક હોત ધરે ।

પરમાનંદ રસિકરાય જાહિકે ભાગ્ય તાહીકે ઢરે ॥૩॥

૮) રાગ - બિલાવલ

તાલ - ધમાર

શૃંગારનું પદ

મંગલ આરતી કરીને મા યશોદાએ એના મનમોહનને ઉષ્ણકાલને અનુરૂપ શૃંગારથી સજાવ્યા છે. પ્રભુએ મસ્તક ઉપર ફેંટો ધારણ કર્યો છે. તો શુભ્ર, શીતલ મોતીઓની માળા શ્રી ઠાકોરજીના ઉર પર શોભી રહી છે. શ્રીહસ્તમાં કમલપુષ્પ ધારણ કર્યા છે. એમાંય માતાએ ધરાવેલા આડબંધની શોભા તો અદ્ભુત છે. શૃંગારથી સજ્જ શ્યામસુંદર સર્વના મનને મોહી રહ્યા છે. શ્રી કુંભનદાસજીનું આ પદ વાંચતા જ ઉષ્ણકાલીન શૃંગારથી સજ્જ ઠાકોરજીની છબીનું મનોહારી દર્શન પ્રગટ થાય છે. રાગ બિલાવલના સૂરોમાં અને ધમારતાલમાં નિબદ્ધ કુંભનદાસજી રચિત આ શૃંગારના પદનો આનંદ લઈએ. સોભિત આડબંધ અતિ નીકો ।

ખાસા કો સોહે સિર ફેંટા લાલ બન્યો નન્દજી કો ॥૧॥

મોતિનમાલ બિરાજત ઉરપર લિયે કમલ દલહી કો ।

કુંભનદાસ પ્રભુ ગોવરઘનઘર લાલ મામતો જીકો ॥૨॥

૯) રાગ - બિલાવલ

તાલ - ચૌતાલ

ગ્વાલનું પદ

નાગર નંદકિશોરના નટખટ તોફાનોનું સુરેખ વર્ણન કરતું શ્રી નંદદાસજીનું ગ્વાલસમયનું આ પદ છે. શૃંગારથી સજ્જ થયેલા સરકારની સવારી હવે પનઘટ ઉપર આવી પહોંચી છે. પનઘટ ઉપર જલ ભરવા આવેલા ગોપિકાની ઈંદોણી સંતાડી જાણે કંઈ જ ન બન્યું હોય તેમ પ્રભુ મધુર મધુર હાસ્ય કરી રહ્યા છે. અને આથી જ તો આ ચિતચોર જ ઈંદોણીનો પાણ ચોર છે, એવો ગોપીના મનનો સંશય દઢ બને છે. બનાવટી ક્રોધ કરી ગોપિકાઓ શ્યામસુંદરને ઉપાલંભ આપી રહી છે કે આ ફેંટાના પેચ અને આડબંધ કસીને ચોરી પર શીરચોરી કોના પર જતાવી રહ્યા છો? ગ્વાલનું આ પદ છે. રાગ બિલાવલ અને તાલ ચૌતાલ છે.

કૌન લઈ કૌન દઈ ઇંદુરિયા ગોપાલ મેરી,
ગો-ગ્વાલ બાલ સખા માંઝ તુમહી હસત હો ।
ગહે પદ સૂધે રહો, કૌન લઈ કાસોં કહી,
લેત કૌન દેખ્યો, કહાં તુમ બસત હો ॥૧॥
દઈહે દુરાય, ઘરત ઘોસમે, કહા ચોર પરત,
એસી હોય કબહુ લાલ કૌનપે રીસત હો ।
'નંદદાસ' બસત બાસ બ્રજ મેં ગિરિરાજ પાસ
ટેઢો ફેંટા આડબંધ કૌનપે કસત હો ॥૨॥

૧૦) રાગ - શુદ્ધ સારંગ

તાલ - ચૌતાલ

છાકનું પદ

ઉષ્ણકાલના પદોમાં છાકનાં પદોનું એક આગવું સ્થાન છે. છાકનો અર્થ ધાય સહભોજન. સખાઓ સહિત કરેલું વનભોજન. ગ્રીષ્મનો સમય છે. કુંજ-નિકુંજોમાં ભ્રમણ કરતા, ખેલ ખેલતા, ભોજનનો સમય થયો. સખામંડળ સાથે શ્યામઢાક પર મનમોહન બીરાજ્યા છે. પ્રભુને ઉષ્ણતાનો આગસાર પાણ ન આવે માટે સખામંડળે ચંદનવૃક્ષની નીચે શીતળ રાવટી રચી દીધી છે. ગુલાબ જળના છંટકાવથી વાતાવરણને પૂર્ણપણે શીતલ બનાવ્યું છે. ગ્રીષ્મના તપતા મધ્યાન્હે પાણ, સખાઓના સ્નેહની આહવાદક શીતલતાનો સ્પર્શ પામેલા પ્રભુ, આનંદથી સહભોજન કરી રહ્યા છે. ભક્તકવિ શ્રી પરમાનંદદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટેલું આ પદ છે. શુદ્ધ સારંગના સૂરોથી એ વધુ શાતાદાયક બન્યું છે. તાલ છે ચૌતાલ.

સ્યામ ઢાકતર મંડલ જોર-જોર બૈઠે

અબ છાક ખાત દધી ઓદન ।

સઘન કુંજ મધ્ય ચંદનકે મહેલ રચિ ઉસીર રાવટી

ચહુંઓર છિરકત ગુલાબ જલ સોદન ॥૧॥

આસ-પાસ મિલ બૈઠે સખા સબ

રુચિર ઢલા ભરે પ્રેમ પ્રમોદન ।

‘પરમાનંદ’ પ્રભુ ગોપાલ અદ્ભુત ગુન રૂપરસાલ

આરોગત મંડલ મધ્ય સુબલ સુગોધન ॥૨॥

૧૧) રાગ - વૃંદાવની સારંગ

તાલ - ઝપતાલ

છાકનું પદ

રાગ વૃંદાવની સારંગમાં નિબદ્ધ એક વધુ છાકના પદનો આનંદ લઈએ. બાળસુલભ ચેષ્ટાઓનું તાદશ દર્શન કરાવતું, શ્રી જગજીવનદાસજીનું આ પદ છે. વનભોજનનો આનંદ લઈ, અધુરો ખેલ પૂરો કરવાની ઉતાવળમાં, ફેંટા અને અંગુઠાથી શ્રીમુખ અને હસ્ત પોંછતા પ્રભુ, સખામંડળ સાથે, વૃક્ષો પર ચઢી કુદાકુદ મચાવે છે. ખીજતા-ખીજતા, હસતા, ક્રોધમાં આવી ગુસ્સાથી કાંપતા - એકબીજા સાથે આનંદ-પ્રમોદ કરે છે. આ પદમાં આવતા ખાય-ખાય, ધાય-ધાય જેવા શબ્દ પ્રયોગોને કારણે એ વધુ કાર્ગપ્રિય લાગે છે. તાલ ઝપતાલમાં નિબદ્ધ આ પદના સૌંદર્યને માગીએ.

છાકેં ખાય-ખાય ધાય-ધાય ગાય દુમન ચઢત

ફેંટામુખ પોંછત અંગોછતહેં કરકર ।

અવની દંડાન ડાર દુરાવત જાકી આર

રોવની રુવાય છાંડ હેંસે સબ હરહર ॥૧॥

સખા સબ દેત કૂક એક તો વિરામે દૂક

ખીજોરા ખીજ ગારી દેત કાંપતહેં ધરધર ।

‘જગજીવન’ ગિરિધારી તુમ પર વારી લાલ

યાહી પર રાખો દાવ કૂદે સબ ઘર-ઘર ॥૨॥

૧૨) સગ - નૂર સારંગ

તાલ - ત્રિતાલ

બીરીનું પદ

પુષ્ટિસેવામાં, શ્રી ઠાકોરજીને ભોગ આરોગાવ્યા બાદ પાનબીરીનું હોવું અનિવાર્ય મનાય છે. પાનબીરીથી પ્રભુ અતિ પ્રસન્નતા અનુભવે છે. પ્રભુની પ્રસાદીરૂપ પાનબીરી પ્રાપ્ત કરવી એ વૈષ્ણવનું પરમ સૌભાગ્ય મનાય છે.

આ પદમાં પણ વનભોજનથી તૃપ્ત શ્રીઠાકોરજી માટે ગોપિકા ઉષ્ણકાલને અનુરૂપ સુગંધી ઠંડકવાળી પાનની બીરી લઈને આવે છે. ત્યાં જ કટિ પિછોરો અને ઉર ઉપર બનમાલા ધારણ કરેલા શ્યામસુંદરની રૂપમાધુરીનું દર્શન થતાં જ ગોપિકા એ રસસાગરમાં મુગ્ધ બનીને ડૂબી જાય છે. પાનની બીરી આપવાનું તો એક બહાનું હતું. શ્યામધનસુંદર બાંકેબિહારીનું મુખદર્શન એ જ તો એનો ઉદ્દેશ હતો.

ત્રિતાલના ઠેકે નૂર સારંગના સૂરોમાં, ભક્તકવિશ્રી મુરારીદાસજીના આ બીરીના પદનો રસાનંદ લઈએ

હરિ કોં બીરી खबावत बाला ।

अति सुगन्ध बहुविधिसों सँवारी लीजे हो नन्दलाला ॥१॥

खासा को कटि धर्यो पिछोरा उर राजत बनमाला ।

‘मुरारीदास’ प्रभु की छबि निरखत मग्न होत ब्रजबाला ॥२॥

૧૩) રાગ - સામંત સારંગ

તાલ - ઝૂમરા

રાજભોગ સન્મુખનું પદ

ગોપીગીતમાં તો પ્રભુના અંતરધ્યાન ઘયા પછીની, વ્યથિત ગોપીઓની વ્યથા-કથા આલેખાઈ છે. પરંતુ ઉબગકાલના આ પદમાં તો પ્રભુ પોતાને છોડી અન્યના મહેલે ચાલ્યા જાય એવા વિચાર માત્રથી શંકિત બનેલી ગોપી, પ્રભુને વિનવી રહી છે કે, પ્રભુ આપની જે જે ટહેલ હશે તે પૂર્ણ કરવા એની તૈયારી છે. એટલું જ નહીં અન્ય ગોપીઓ કરતાં પ્રથમ એ સૈયા, સામગ્રી, વસન, આભૂષણ સઘળું તૈયાર કરી રાખશે. અરે, ઉબગકાલને સહ્ય બનાવવાના બધા જ ઉપચારો પણ એ પ્રભુને માટે કરશે. ગોપી એના પ્રાગવલ્લભને વિનવી રહી છે કે - અનત ન જૈયે પિય રહિયે મેરે હી મહલ

ઉબગકાલમાં ગવાતું શ્રી ચતુરવિહારીજીનું આ રાજભોગ સન્મુખનું પદ છે. રાગ છે સામંત સારંગ. તાલ છે ઝૂમરા.

અનત ન જૈયે પિય રહિયે મેરે હી મહલ ।

જોઈ-જોઈ કહોગે સોઈ-સોઈ કહૂંગી ટહલ ॥૧॥

સૈયા સામગ્રી વસન આભૂષણ સબ વિઘ કર રાહૂંગી પહલ ।

‘ચતુરવિહારી’ ગિરધારી પિયા કી રાવરી યહી પહલ ॥૨॥

૧૪) રાગ - સારંગ માલા (મધુમાદ સારંગ-ત્રિતાલ, ગૌડ સારંગ-ધમાર, શુદ્ધ સારંગ-ચૌતાલ, વૃંદાવની સારંગ-ઝપતાલ, સામંત સારંગ-આડા ચૌતાલ) કુંજનું પદ

પ્રભુના આગમનના શુભ સંકેતો આજે વ્રજભક્તોના અંગમાં પ્રગટ થઈ રહ્યા છે. એમની વામભુજ, વામ અંગ ફરકી રહ્યા છે. પ્રભુ અહીં કુંજમાં પધારશે એવા વિચારમાત્રથી પ્રસન્ન વ્રજભક્તોએ, ઉષ્ણકાલના આ દાહક દિવસોમાં પ્રભુને શાતા આપવાની સઘળી તૈયારી કરી લીધી છે. હીના, ગુલાબ અને બરાસ યુક્ત સોંઘાવાળા અરગજ અને ચંદનથી આખાએ આંગાગને લીધું છે. પ્રભુ પધારશે એવા નિશ્ચયાત્મક ભાવથી, ગોપીજન નૂતન શાગુગારથી સજ્જ બની મંગલગીતો ગાઈ રહી છે. એટલું જ નહીં, પ્રભુના સુખના ચિંતનથી, ઉષ્ણકાલને અનુરૂપ આભરાગો, મુલાયમ વસ્ત્રો, વિંઝાગાઓ પ્રભુ માટે સજ્જ કરી ગોપિકાઓ આતુર નયને હરિ આવનની વાટ જોઈ રહી છે. વ્રજભક્તોની મનઃસ્થિતિનું દર્શન કરાવતું શ્રી કુંભનદાસજીનું આ કુંજનું પદ છે.

રાગ સારંગમાં એની સ્વરગૂંથાણી કરવામાં આવી છે. સારંગ રાગની વિશિષ્ટતા એ છે કે એ શ્રોતાના મનઃ - હૃદયને શીતલતાનો આહવાદ આપે છે. આથી જ ઉષ્ણકાલમાં, શ્રીઠાકોરજી સન્મુખ ગવાતા કીર્તનોમાં સારંગનું આધિપત્ય જોવા મળે છે. અહીં આ પદને વિવિધ પ્રકારના સારંગ અને વિવિધ તાલોની સારંગમાલામાં ગૂંથાયું છે. ગૂંથાયેલી આ મનોહારી સારંગમાલા શ્રી ઠાકોરજીને અંગીકાર કરાવીએ.

आज मोचे आगम अंग में जनायो ।
सौधे सानि अरगजा चन्दन आंगन भवन लिपायो ॥१॥
आगम आवन जानि प्रीतम को गोपीजन मंगल गायो ।
आनन्द उर न समाय सखी नव साज सिंगार बनायो ॥२॥
तन सुख पाग पिछोरा झींनो केसर रंग रंगायो ।
मुव-ता के आभूषण गुहि मन पहिरावन हुलसायो ॥३॥
पंखा नव उसीर प्रीतम को नित राखूंगी छिरकायो ।
ग्रीष्म ऋतु सुख देन नाथ को यह ओसर चल आयो ॥४॥
आर्वे गेहि मान आज हरि भानते बडे दिनन पायो ।
'कुंभनदास' नव नेह नई ऋतु आगम सुजस सुनायो ॥५॥

૧૫) રાગ - ગૌડસારંગ તાલ - આડાચૌતાલ રાજભોગ સન્મુખનું પદ

પ્રભુના વનાંતરવિરહથી વ્યથિત ગોપિકાને, સુવાના નીલવર્ણમાં પાણી નીલવરાણ શ્યામસુંદરના જ દર્શન થાય છે. આથી જ પોતાના ગુપ્ત મિલનસ્થાનનો સંકેત સુવા દ્વારા એ પ્રભુને પાઠવી રહી છે. ગૌડ સારંગના સુમધુર સ્વરોમાં અને આડાચૌતાલમાં રાજભોગ સન્મુખના આ પદનો આનંદ લઈએ. રચના છે શ્રી પરમાનંદદાસજીની.

સુવા પઢાવત સારંગ નયની ॥

વદન સંકેત લાલગિરિધરસોં ગરજત ગુપ્ત નિકટ મત કેની ॥૧॥

અહો કીર તુમ નીલવરણ તન નેક ચિતેં મન વુદ્ધિ હરલેની ॥

હોત અવેર જાત દિન વન ગૃહ હમ તુમ ભેટ હોયગી ગેની ॥૨॥

જબ લગ તુમ જો સિધારો સઘનબનહોં જુગઈં યમુનાજલ લેની ॥

પરમાનંદ લાલગિરિધરસો મૃદુ મૃદુવચન કહત પિકબૈની ॥૩॥

૧૬) રાગ-મધુમાદ સારંગ તાલ-ચૌતાલ ભોગસમયનું પદ (નાવ -ફૂલમંડલીનું)
શ્રી ઠાકોરજીનું પ્રજ્ઞભક્તો સાથે જલકીડાનું વર્ણન કરતું આ મનોહારીપદ એક સુંદર શબ્દચિત્ર ખડું કરે છે.

શ્રી શ્યામસુંદર હવે નાવમાં બિરાજી જલકીડાનો આનંદ લઈ રહ્યા છે. આ કોઈ સાધારણ નાવ નથી. પ્રભુને શીતલતા પ્રદાન કરવા એમાં ફૂલના બંગલાઓ અને ખસની રાવટીઓ રચવામાં આવી છે. ગોપ-ગોપીઓ રાગ સારંગના સૂરોમાં વિવિધ વાજિંત્રો વગાડી રહ્યા છે. માત્ર માનવી જ શા માટે, પ્રકૃતિના બધાજ તત્વો પ્રભુને સુખ દેવા ઉદ્યત બન્યા છે. કોકિલા મધુર સ્વરે ગાન કરી રહી છે. સુગંધી પુષ્પોની મધુર સુવાસયુક્ત વૃક્ષલતાઓ ઝૂકી ઝૂકીને પ્રભુનું સ્વાગત કરી રહી છે. હંસ અને ચકોર પક્ષીઓ પાણ પ્રભુની સેવા માટે હાજર થઈ ગયા છે. એટલું જ નહીં, હલેસામાંથી ચારેકોર ઉડતા જલશીકરો રૂપી પુષ્પમાલાઓની મધ્યમાં પ્રભુ બીરાજતા હોય એવું અદ્ભુત દૃશ્ય રચાયું છે. જલકીડાનું વર્ણન કરતું શ્રીપ્રજ્ઞધીશજીનું અતિ મનોહર પદ, રાગ મધુમાદ સારંગના સૂરોમાં માણિએ. તાલ છે ચૌતાલ.
યમુના જલ ક્રીડત સ્યામ ચહું ઓર બની બામ બૈઠે નાવ મધિ લાલ રાવટી રચી ।
ફૂલન કે બંગલા મનોહર રાજત ઝુક રહી વૃક્ષલતા હંસ ઓર ચકોર કી પંગતિ સચિ ॥૧॥
કોકિલા અલાપત તાન લેત સુખકારી ગાવત પ્રવીન પ્યારી સારંગ રાગ સ્વચી ।
ઘૂટત જલ જંત્રન ફુહી માનો સુમન માલગુહી 'બ્રજાધીશ' મેઘ સ્યામ મૂરત દેખિ લલચી ॥૨॥

૧૭) રાગ-આભોગી કાન્હરા તાલ-ઝપતાલ ફૂલમંડલી તથા ફૂલના શૃંગારનું પદ

પુષ્ટિસેવામાં, ઉભયકાલમાં પ્રભુને સુખ આપવા કુલમંડલી અને કુલોના શૃંગાર શ્રીઠાકોરજીને અવશ્ય ધરાવવામાં આવે છે. જૂઈ, જઈ, મોગરો અને બકુલ પુષ્પો જેવા સુવાસિત પુષ્પોના શણગાર, પુષ્પોના જ વાધા-વસ્ત્રો, ટીપારા અને કટિપિછોરા, શ્રીને અંગિકાર કરાવવામાં આવે છે. ભક્તો આ રીતે પોતાના પ્રભુને શીતલતાનું સુખ આપે છે.

અહીં આ પદમાં પાણુ ગ્રીષ્મની રાત્રિએ, યુગલ સ્વરૂપની ઉભયતા દૂર કરવા, પ્રજાભક્તોએ કુલોનો મહેલ રચ્યો છે, એમાં પુષ્પનાં જ ગાદી-તકિયાં અને સેજ બિછાવ્યા છે. પુષ્પોના શણગાર સજી શ્યામ-શ્યામા આ આહવાદક શીતલ વાતાવરણમાં બિરાજી રહ્યાં છે. યુગલ સ્વરૂપની આવી અદ્ભુત રૂપછબી પર ભક્તકવિ તન-મન-ધન વારી જાય છે. શ્રી વિઠ્ઠલપ્રભુની આ રચના છે. રાગ છે આભોગી કાન્હરા. તાલ છે ઝપતાલ.

बैठे फूल महल में दोउ राधा और गिरिधारी ।

फूलनके हार सिंगार फूलनके फूलटिपारो धारी ॥१॥

फूलनकी सेज गेंदुवा तकीया फूलनकी पिछवारी ।

फूले गावत वेणु बजावत राग रंग भयो भारी ॥२॥

फूले मधुप कोकिला कूजत वहेत पवन सुखकारी ।

श्री विठ्ठलगिरिधरनलाल पर तन मन धन सब वारी ॥३॥

૧૮) રાગ - હમીર

તાલ - ત્રિતાલ

આવનીનું પદ

જેના સૌંદર્યનું દર્શન કરતા કોટિ કામદેવ પાણી ઝાંખા લાગે એ સૌંદર્યરાશિનું વાર્ણન કરવા શતસહસ્ત્ર રસનાઓ પાણી ઓછી પડે, એવા શ્યામઘનસુંદર પ્રભુનાં સૌંદર્યનું વાર્ણન થઈ શકે ખરું? જો કરવું જ હોય તો શ્રી પરમાનંદદાસજીની બાનીમાં એટલું જ કહી શકાય કે - ગિરિધર સબ હી અંગ કો બાંકો....

આપણી ભાષાની ગરિમા તો જુઓ? બાંકા શબ્દના સર્વાંગ સુંદર ઉપરાંત અતિસુકુમાર, નટખટ, વક એટલે કે તીરછા, છટાદાર જેવા અનેક અર્થો થાય છે અને આ પદની વિશિષ્ટતા જ એ છે કે આ બધાએ અર્થો પ્રભુના સંદર્ભમાં સુયોગ્ય રીતે વર્ણવ્યા છે. સર્વાંગ સુંદર તો પ્રભુ છે જ. એની છટાદાર ચાલ પર ગોકુળની ગોપીઓ ઘેલી બને છે. ભ્રમર એની તીર કમાન જેવી વક છે તો એનું હૃદય પાણી એવું જ વાંકું છે. આવતી જતી ગોપિકાઓ સાથે મીઠી મજાક કરવા, પ્રજ્ઞની ગલીને સાંકડી બનાવતો હોય તેમ, રસ્તો રોકી ઊભેલો એ શ્યામસુંદર નટખટ નાગર નહીં તો બીજુ શું છે?

આવો, આ અતિ બાંકા આવનીના પદ દ્વારા બકિબિહારીજીનાં સ્વરૂપનું દર્શન કરી ધન્ય બનીએ.

ગિરિધર સબહી અંગ કો બાંકો ।

બાંકી ચાલ ચલત ગોકુલમેં ઈલ છબીલો કાકો ॥૧॥

બાંકી ધ્રોહ ચરણ ગતિ બાંકી બાંકો હૃદય તાકો ।

પરમાનંદદાસ કો ઠાકુર કિયો ખોર વ્રજ સાંકો ॥૨॥

૧૯) રાગ - સોરઠ

તાલ - ત્રિતાલ

સંધ્યા સમયનું પદ

પ્રશ્ન દ્વારા પદની શરૂઆત થાય છે અને પદના અંતે જોનો જવાબ મળી જાય છે એવા આ અદ્ભુત પદમાંથી માત્ર એકજ સૂર ઊઠે છે કે, સર્વાત્મભાવથી પ્રભુની શરાણાગતિ સ્વીકારનાર ગોપિકાઓના હૃદયમાં રહેલો પ્રેમરસ - જે એમણે પ્રભુપ્રત્યે અનરાધાર વહાવ્યો છે- એ રસમાં ભીંગઈને પ્રભુ ગોપિઓને વશ થઈ ગયા છે, અને ભગવદ્ રસમાં તરબોળ બની ઘૂંટી ઘૂંટીને એનું પાન કરતાં ગોપિકાઓની લોકલાજ અને વેદમાર્ગની મર્યાદાઓ છૂટી ગઈ છે. ક્લિપ્તસ્વરૂપે પ્રભુ શ્રીગોપીજનવલ્લભ કહેવાયા.

પ્રેમરસભીનું શ્રી પરમાનંદદાસજીનું આ પદ છે. એનું આકંઠ પાન કરીએ, એને હૃદયમાં ઊતારીએ અને ગોપિકાઓ જેવો ભાવ આપણા હૃદયમાં પાણ જાગે એવી પ્રભુને પ્રાર્થના કરીએ. સંધ્યા સમયનું આ પદ છે. રાગ છે સોરઠ, તાલ છે ત્રિતાલ.

કૌન રસ ગોપિન લીનો ઘૂંટ ।

મદનગોપાલ નિકટ કર પાયો પ્રેમકામ કી લૂટ ॥૧॥

નિરખ સ્વરૂપ નન્દનન્દન કૌ લોકલાજ ગઈ છૂટ ।

‘પરમાનન્દ’ વેદસાગર કી મર્યાદા ગઈ ટૂટ ॥૨॥

૨૦) રાગ - ઈમન કલ્યાણ

તાલ - ઝપતાલ

બ્યાડુનું પદ

ગોચારાગથી શ્રમિત રામ-શ્યામની જોડીને રોહિણીમૈયા આગ્રહપૂર્વક બ્યાડુ કરાવી રહ્યા છે. શ્રીબ્મકાલને અનુરુપ ખારા-ખાટા વિવિધ વ્યંજનોથી માતાએ ભોજનનો યાજ સજવ્યો છે. બન્ને ભાઈ, માતાના સ્નેહમિશ્રિત મધુર ભોજનનો સ્વાદ લઈ, પચપાન કરી, પાનની બીરી આરોગી રહ્યા છે. પ્રભુદર્શનની જેમને સદેવ આસક્તિ હતી એવા નંદદાસજી, પ્રભુના બ્યાડુ સમયની ઝાંખીનાં દર્શન કરી, ધન્યતા અનુભવે છે. રાગ ઈમન કલ્યાણના સૂરોમાં અને ઝપતાલની સંગતમાં શ્રી નંદદાસજીનું આ બ્યાડુનું પદ માણિએ.

ભટ્ટ સુન ઉસીર મહલ મેં આજ મેં દેખે બ્યારૂ કરત દોડ મૈયા ।

બ્યંજન મધુરે ખારે ખાટે પરોસત રોહિની મૈયા ॥૧॥

કર મનુહાર જિમાવત સુત કો પરિપૂરન ભયે પ્રેમ અઘૈયા ।

ઝપર પચ પીવો હૌં વારી લાલ 'નંદદાસ' પ્રભુ બીરી લે કનૈયા ॥૨॥

૨૧) રાગ - અડાનો

તાલ - ચૌતાલ

શયનનું પદ

ગ્રીષ્મકાલની સંધ્યાનો સમય છે પ્રેમસાગર શ્રીહરિ અને સ્નેહસરિતા સમા સ્વામીનીજી યમુના પુલિન ઉપર બિરાજી રહ્યા છે. ગ્રીષ્મનો સુગંધિત શીતલ પવન મંદ મંદ વાઈ રહ્યો છે. ગ્રીષ્મસખીએ વૈજયંતિપુષ્પોની માલાજી પ્રભુને અંગિકાર કરાવી છે. તો શ્રી સ્વામિનીજીના કરકમલ રૂપી અતિસુકુમાર એક બીજી માલા પાણ પ્રભુએ ધારણ કરી છે. શ્રીઅંગ એનાથી શોભી રહ્યું છે. ગ્રીષ્મ ને અનુરૂપ મુલાયમ બારીક વસ્ત્રોમાંથી શોભતા ગૌર અને શ્યામવાર્ણની શોભા શબ્દાતીત છે, મોહન અને મોહિની ઉભય હાસ્યવિનોદ કરતાં, ગ્રીષ્મમાં શાતાદાયી અરગજનો લેપ અન્યોન્યને લગાવી રહ્યા છે, રાગછે અડાના, તાલ છે ચૌતાલ.

સુરદાસજીના આ અતિદિવ્ય પદના ભાવોમાં ખોવાઈ જઈએ.

બૈઠે બ્રજરાજ કુંવર પ્યારી સંગ જમુના તીર સીતલ બ્યાર સખી મન્દમન્દ આવે ।
અતિ વૈજયંતિ ઉર શ્યામ અંગ શોભા દેત કંઠ પરસ્પર ભુજ મેલ દોડ હસ-બિહસ ગાવે ॥૧॥
હીનો પટ દીપત દેહ પ્રીતમસો અતિ સ્નેહ ગૌર શ્યામ અંગ સોભા દેત કહત ન બનિ આવે ।
'સુરદાસ મદનમોહન' મોહની સે બને દોડ હસિ-હસિ જાત અંગ અરગજા લગાવે ॥૨॥

૨૨) રાગ - કેદાર

તાલ - ત્રિતાલ

શયન સન્મુખ નું પદ

યુગલસ્વરૂપની પ્રેમસમાધિનું વર્ણન કરતું આ અતિમનોહર પદ છે. કુંજની આડમાં ઊભેલાં રાધારાણીને શ્યામસુંદર સ્નેહનું દાન દર્શવ્યા છે. તમાલવૃક્ષને વિંટળાઈ વળેલી કનકવેલી સમું, ઉભયનું એકય સરજ્યું છે. આ રસસમાધિમાં ડૂબેલાં કુંજબિહારી અને સ્વામિનીજીના દર્શન કરવા પ્રજ્વલ્લિતો ભેગા મળ્યા છે.

રાગ કેદારના સૂરોમાં અને ત્રિતાલના ઠેકે, શ્રી હરિદાસજીના આ શયનના પદનો આનંદ લઈએ.

चलो वर्यो न देखेरीं खरे दोऊ कुंजन की परछाँही ।

एक भुजा गहि डार कदंब की दुजी भुजा गलबाँही ॥१॥

छबीसों छबीली लपट लटक रही कनकबेली तरुतमाल अरुझाई ।

‘हरीदास’ के स्वामी स्यामा कुंजबिहारी रंगेहें प्रेमरंग माहीं ॥२॥

૨૩) રાગ - નાયકી કાન્હરા

તાલ - આડા ચૌતાલ

ચંદનનું પદ

ચંદનની શીતલતાથી પ્રભુ અતિ પ્રસન્ન થાય છે. આથી ઉષ્ણકાલમાં ચંદનના લેપ, ચંદનના વાગા, ચંદનના શાગુઆર વિશેષ રૂપે શ્રી ઠાકોરજીને ધરાય છે. અહીં પાણ સખી શ્રીહરિના, શ્રી ચરાગારવિંદ અને શ્રીઅંગ ઉપર, કપૂર, મૃગમદ અને ગુલાબજળ મિશ્રિત ચંદનનો લેપ કરી રહી છે.

આ દ્વારા સખી પ્રભુને શીતલતા અર્પે છે કે, પ્રભુની સાંવલી સલોની છબીના દર્શન દ્વારા વિરહતાપ શમાવી પોતે જ શીતલતાનો અનુભવ કરે છે? ચંદનના આ પદનો આનંદ, રાગ નાયકી કાન્હરા અને આડા ચૌતાલને ઠેકે લઈએ. રચના છે શ્રી કલ્યાણરાયજીની.

પાયન ચંદન લગાડું ।

બહો માંતિન બિજના દુરાડું છિરકિ ગુલાબ જલ નૈન સિરાડું ॥૧॥

અગર કપૂર ઘસિ અંગ લગાડું મૃગમદ આડ બનાડું ।

‘કલ્યાન’ કે પ્રભુ ગિરિઘરન છબિલે લૈ લૈ લાડ લહ્યાડું ॥૨॥

૨૪) રાગ - પહાડી (કુમરી અંગ)

તાલ - રૂપક

માનનું પદ

યમુનાતટપર વિહાર કરતા રસરાજ સાથે સ્વામિનીજી માનવીલા કરી રહ્યા છે. રાધાજીની પ્રતીક્ષા કરતા પ્રભુ, સંદેશા પર સંદેશા પાઠવી રહ્યા છે. પ્રભુની આ આધિદેવિક લીલાનું દર્શન કરતા, શ્રી વિષ્ણુદાસજીની બાનીમાંથી માનનું આ પદ પ્રગટ થાય છે. તેઓ વાર્ગવી રહ્યા છે કે હે માનુની, આ રીસને છોડી દો કારણકે જ્ઞેમ મીનને જલ વિના તેમ આપને શ્યામ વિના જીવવું મુશ્કલ છે. માટે માન છોડી દો અને આ નવરંગબિહારી ઉપર કૃપા કરો. શ્રીખની આ નાની શી રાત્રિ તો પળમાં વીતી જશે, માટે માન છોડી નંદનંદનને અમીરસના દાન દઈ દો.

કુમરી અંગવાળા, રાગ પહાડીના સ્વરોમાં ગૂંથાયેલા આ માનના પદનો રસાનંદ લઈએ તાલ છે રૂપક. છાંડ દે માનિની સ્યામસંગ રૂઠવો ।

રહત તુવલીન જલમીનજ્યું સુંદરી કરો વર્યો ન કૃપા નવરંગ પર તૂઠવો ॥૧॥

બેગ ચલ યામિની જાત પલછિન ઘટત કુંજ મેં કેલિ કર અમીરસ ઘૂંટવો ।

બલ 'વિષ્ણુદાસનિનાથ' નંદનંદન કુંવર સેજ ચઢ લલન સંગ મદન ગઢ લૂટવો ॥૨॥

૨૫) રાગ - તિલંગ

તાલ - ત્રિતાલ

માનમિલાપનું પદ

માનના પદ બાદ, માન-મિલાપનું આ પદ, શ્યામ-શ્યામાનાં યુગલ-સ્વરૂપની રોચક ઝાંખી કરાવે છે. કોટિ કામદેવનું રૂપ લાવણ્ય જ્યાં એકત્રિત થયું છે એવા રસરૂપ પ્રભુના દર્શન ઉપર વારિ ગયેલાં સ્વામિનીજી, પ્રભુનો સંગમ થતાં જ પૂર્વના માનને વિસરી જાય છે. રસિક પ્રીતમ એટલે શ્રી હરિરાયજીની આ રચના છે. રાગ છે તિલંગ અને તાલ છે ત્રિતાલ.

બેઠી પિયકો વદનનિહારે ।

લાવણ્યરૂપ પર વારવાર તનમનઘન જોબન વારે ॥૧॥

કબહુંક નિકટ જાય પ્રીતમ કે પગીયા પેચ સુધારે

કબહુંક ચુંબન કરન કપોલન હેર ચંદ્ર ઉજિયારે ॥૨॥

કબહુંક પીવત અધરસુધારસ મેટત અંગ ઉઘારે ।

રસિક પ્રીતમ કે સંગમ પ્યારી પૂરબ વિરહે વિસારે ॥૩॥

૨૬) રાગ - બિહાગરો

તાલ - ત્રિતાલ

પોઠવાનું પદ

માનુની શ્રી વૃષભાનજીદુવારીને મનમોહન મનાવી રહ્યાં છે. આથી જ તો આજે પ્રભુ સ્વહસ્તે શ્રી સ્વામીનીજીની ચરાગુસેવા કરી રહ્યાં છે. લલિતાદિક સખીઓ વીંઝાગો ઢોળે છે. આથી શરમાયેલ રાધાજી ઘુંઘટની ઓટમાં મુખડું છુપાવી દે છે. શ્રી નંદદાસજી આ દિવ્ય લીલાનું વર્ણન કરતાં વણવિ છે કે માનિનીનું માન છૂટી ગયું છે માનમિલાપના અંતે શ્યામ-શ્યામા બેઉ કાલિંદી તટ પર નવનિકુંજમાં પુષ્પોની શેયા પર પોઠી રહ્યાં છે. રાગ છે બિહાગરો અને તાલ છે ત્રિતાલ.

પિય પ્યારી કે ચરન પલોટત ।

લલિતાદિક બીજનાં લે આઈ તાહી દેખકે ઘુંઘટ ઓટત ॥૧॥

ચંદન લેપ કરત દોઝ અંગન આલિંગન અધરન રસ ઘોટત ।

‘નંદદાસ’ સ્યામ સ્યામા દોઝ પોઠે નવનિકુંજ કાલિંદી કે તટ ॥૨॥

૨૭) રાગ - માંડ

તાલ - રૂપક

આશ્રયનું પદ

શ્રી મહાપ્રભુજીના સેવક, અષ્ટસખાઓમાંના એક, શ્રી પરમાનંદદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટ થયેલું દીનતા - આશ્રયનું આ પદ છે. શ્રી વલ્લભચરણોના દઢ આશ્રય સાથે પ્રભુને પ્રિય એવા ગિરિ ગોવર્ધન, ગૌમાતાઓ, શ્રી યમુનાજી અને શ્રી ભાગવતજીનો આશ્રય કરવાનું ગર્ભિત સૂચન કરતા તેઓ જાણાવે છે કે જ્યાં સુધી શ્રી નંદનંદનની સેવામાં પ્રીતિ અને શ્રી ભાગવત કથારસની લગની છે, જ્યાં સુધી શ્રી વલ્લભચરણનો દઢ આશ્રય છે, જ્યાં સુધી ગોકુલગામ, શ્રી યમુનાજી, શ્રી ગિરિરાજજી અને ગૌમાતાઓમાં અનુરાગ છે ત્યાં સુધી આ પુષ્ટિસૃષ્ટિને કલયુગનો સ્પર્શ થવો શક્ય નથી. રૂપક તાલમાં અને માંડ રાગના સૂરોમાં ગૂંથાયેલ આ આશ્રયના પદ દ્વારા, આપણે પાગ હૃદયમાં આ સર્વનો દઢ આશ્રય કરીએ.

જબ લગ યમુના ગાય ગોવર્ધન જબ લગ ગોકુલ ગામ ગુસાંઈ ।

જબ લગ શ્રી ભાગવત-કથા-રસ તબ લગ કલિયુગ નાहीं ॥૧॥

જબ લગ સેવારસ નન્દનન્દનસૌ પ્રીતિ લખાઈ ।

‘પરમાનંદ’ તાસૌ હરિ ક્રીડત શ્રીવલ્લભચરણ જિન પાઈ ॥૨॥

२८) राग - हंसध्वनि

ताल - त्रिताल

आश्रयनुं प६

भरोसो श्रीवल्लभही को भारी ।

काहे को रे मन भटकत डोलत जो चाहत फलकारी ॥१॥

'श्रीविठ्ठल' गिरिधर सब बालक जगत कियो उछारी ।

पुरूषोत्तम प्रभु नाममंत्र दे चरणकमल सिरधारी ॥२॥

प्रथमपीठाधीश्वर का मननीय अनुरोध

हमारे परमवन्दनीय महाप्रभु श्रीमद् वल्लभाचार्य ने हमें जीवन में धैर्य रखनेकी आज्ञा प्रदान की है। धैर्य के स्वरूप का निर्देश करते हुए आचार्य श्री आज्ञा करते हैं कि त्रिदुःखसहनं धैर्य। तीनों प्रकार के दुःखों को सहन करना और धैर्य रखना यही धैर्य का स्वरूप है।

मानव अपने स्वभाव से धैर्य को निभा नहीं सकता किन्तु जब वह सच्चे हृदय से किसी को स्नेह करता है तो सभी कुछ सहन करने की उसमें शक्ति आ जाती है यह तभी होता है जब हमारे स्नेहमें दैवीभावना हो। लौकिक स्तर से स्वार्थ पर आधारित अनुराग से ऐसा संभव नहीं हो सकता। इसलिये आचार्यश्रीने भगवान् श्री हरि से अहैतुक प्रेम करने का आदेश दिया है। यह प्रभु प्रेम ही हमारे जीवन में भवताप से हमें मुक्त करता है इतना ही नहीं इससे बढ़कर उसी स्नेह से भगवदाश्रय भी हमें सहज ही प्राप्त हो जाता है। इस प्रणाली से यह सिद्धि भी सहज ही प्राप्त हो जाती है कि हम जिससे सच्चा स्नेह करते हैं उसमें दुर्गुण हमें दिखाई नहीं देते किन्तु लौकिक में तो उसके दुर्गुण भी गुणरूप में हमें प्रतीत होते हैं। यदि यही भावना हमारी स्वधर्म के प्रति हो और प्रभु से सच्चा स्नेह हो तो हमारे स्वधर्म की विशेषता और भगवत् प्रेम के कारण श्रीहरि की महती विशेषता का हमें सहज ही बोध हो सकता है और हमारी दोषदृष्टि इससे निवृत्त होगी।